

Byla C-104/06

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Švedijos Karalystė

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Mokesčių teisės aktai – Dėl gyvenamojo būsto perleidimo susidariusio kapitalo prieaugio apmokestinimo atidėjimas – EB 18, 39 ir 43 straipsniai – Europos ekonominės erdvės susitarimo 28 ir 31 straipsniai“

Sprendimo santrauka

Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Sąsisteigimo laisvė – Europos Sąjungos pilietybė – Mokesčių teisės aktai

(EB 18, 39 ir 43 straipsniai; EEE susitarimo 28 ir 31 straipsniai)

Priimdama ir palikdama galioti mokesťines nuostatas, pagal kurias kapitalo prieaugio, susidariusio dėl privataus gyvenamojo būsto arba teisės gyventi privačiame kooperatiniame bŕste perleidimo, apmokestinimas atidedamas, jei naujai įsigijamas būstas taip pat yra nacionalinėje teritorijoje, valstybė narė nevykdo sąsipareigojimų pagal EB 18, 39, 43 straipsnius bei Europos ekonominės erdvės susitarimo (EEE) 28 ir 31 straipsnius.

Iš tikrųjį įgyvendindamas kiekvieno Sąjungos piliečio teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje, specialiai tvirtintų EB 43 straipsnyje, susijusiame su sąsisteigimo laisve, ir EB 39 straipsnyje, susijusiame su darbuotojų judėjimo laisve, bei EEE susitarimo 28 straipsnyje, susijusiame su laisvu darbuotojų judėjimu, ir 31 straipsnyje, susijusiame su sąsisteigimo laisve, tvirtintas teisės apmokestinamasis asmuo, nusprendęs parduoti savo gyvenamąjį būstą šioje valstybėje narėje tam, kad persikeltų į kitą valstybė narę ir ten įsigytų naują gyvenamąjį būstą, mokesťiniu požiūriu yra blogesnėje padėtyje nei asmuo, kurio gyvenamoji vieta lieka atitinkamoje valstybėje narėje.

Būtinybė išlaikyti mokesťių sistemos vientisumą negali pateisinti šio skirtingo požiūrio, nes tam, kad tokiu pateisinimu grindžiamas argumentas būtų priimtinas, turi būti nustatytas tiesioginis ryšys tarp atitinkamos mokesťių lengvatos ir jos kompensavimo konkrečia mokesťine rinkliava.

Kadangi Sutarties ir EEE susitarimo nuostatos dėl laisvo asmenų judėjimo draudžia tokius teisės aktus, nereikia atskirai nagrinėti tų pačių teisės aktų EB 56 straipsnio 1 dalies ir EEE susitarimo 40 straipsnio dėl laisvo kapitalo judėjimo atžvilgiu.

(žr. 15, 22, 26, 35, 37 punktus ir rezoliucinės dalies)

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija)

SPRENDIMAS

2007 m. sausio 18 d.(*)

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Mokesčių teisės aktai – Dėl gyvenamojo būsto perleidimo susidariusio kapitalo prieaugio apmokestinimo atidėjimas – EB 18, 39 ir 43 straipsniai – Europos ekonominės erdvės susitarimo 28 ir 31 straipsniai“

Byloje C-104/06

dėl pagal EB 226 straipsnį 2006 m. vasario 22 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų nevykdymo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Ström van Lier ir R. Lyal, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškova,

prieš

Švedijos Karalystę, atstovaujamą A. Kruse,

atsakovą,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Juhász, teisėjai G. Arestis (pranešėjas) ir J. Malenovský, generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Šiuo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad, priėjusi ir palikdama galioti mokesčių nuostatas, pagal kurias pajamų mokesčio nuo kapitalo prieaugio iš savininko gyvenamojo būsto perleidimo mokėjimas yra atidedamas, tik jei ir perleistas būstas, ir naujai įsigijamas būstas yra Švedijoje, Švedijos Karalystė nevykdė įsipareigojimų pagal EB 18, 39, 43 straipsnius, EB 56 straipsnio 1 dalį bei 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3, toliau – EEE susitarimas) 28, 31 ir 40 straipsnius.

Teisinis pagrindas

EEE susitarimas

2. EEE susitarimo 28 straipsnis nustato:

„1. Tarp EB (Europos Bendrijos) valstybių narių ir ELPA (Europos laisvosios prekybos asociacijos) valstybių užtikrinama darbuotojų judėjimo laisvė.

2. Tokia judėjimo laisvė reiškia, kad darbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo bei darbinimo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia EB valstybių narių ir ELPA valstybių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės.

3. Ji suteikia teisę, galimą riboti tik viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos sumetimais:

a) priimti faktiškai pateiktus pasiūlymus susidarbinti;

b) šiuo tikslu laisvai judėti EB valstybių narių ir ELPA valstybių teritorijoje;

c) apsigyventi EB valstybės narės arba ELPA valstybės teritorijoje siekiant dirbti pagal tos valstybės piliečių susidarinimo reglamentuojančius statymus ir kitus teisės aktus;

d) pasilikti gyventi EB valstybės narės arba ELPA valstybės teritorijoje pasibaigus darbo jėgoje laikui.

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos darbui valstybės tarnyboje.

5. Konkretios nuostatos dėl laisvo darbuotojų judėjimo pateikiamos V priede.“

3. EEE susitarimo 31 straipsnyje numatyta:

„1. Vadovaujantis šio Susitarimo nuostatomis, vienos EB valstybės narės arba ELPA valstybės nacionalinio subjekto susiteigimo bet kurios kitos iš šių valstybių teritorijoje laisvė neribojama. Ši nuostata taip pat taikoma ir tuo atveju, kai vienos EB valstybės narės arba ELPA valstybės nacionaliniai subjektai, susiteigę kurios nors iš šių valstybių teritorijoje, steigia atstovybes, padalinius ar dukterines bendroves.

Susiteigimo laisvė apima ir teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ją verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones, būtent – bendroves ar firmas, apibūdintas 34 straipsnio antrojoje pastraipoje, tomis pačiomis sąlygomis, kurios susiteigimo šalies teisės aktuose yra nustatytos jos pačio subjekto, ir laikantis 4 skyriaus nuostatų.

2. Konkretios nuostatos dėl susiteigimo laisvės pateikiamos VIII–XI prieduose.“

Nacionalinės teisės aktai

4. Statymo dėl pajamų mokesčio (1999:1229) (inkomstskattelagen (1999:1229), toliau – IL) 47 skirsnyje „Apmokestinimo atidėjimas“ yra tvirtintos nuostatos, reglamentuojančios apmokestinimo atidėjimą perleidus privatų gyvenamąjį būstą ar teisę gyventi privačiame kooperatiniame būste ir šio atidėjimo taikymą vėlesnio perleidimo atveju.

5. IL 47 skirsnio 2 straipsnis, susijęs su apmokestinimo atidėjimo sąlygomis, nustato:

„Apmokestinamasis asmuo gali pasinaudoti apmokestinimo atidėjimu, jei jis:

1) deklaruoja pirminio būsto kapitalo prieaugį;

2) ?sigijo ar ketina ?sigyti pakaitin? b?st? ir

3) gyvena ar ketina gyventi pakaitiniame b?ste“.

6 Pagal IL 47 skirsnio 3 straipsnio pirm?j? pastraip? pirminiu b?stu suprantamas privatus b?stas Švedijoje, kuriame apmokestinamasis asmuo nuolat gyvena perleidimo metu.

7 IL 47 skirsnio 5 straipsnis, iš dalies pakeistas ?statymu 2003:1206 (lagen om ändring i inkomstskattelagen 1999:1229), yra to paties skirsnio dalyje „Pakaitinis b?stas“ ir numato:

„Pakaitinis b?stas yra Švedijoje esantis turtas, kur? jo ?sigijimo metu sudaro:

1) gyvenam?j? vienet? sudarantis namas su žem?s sklypu;

2) kitam asmeniui priklausan?iame sklype esantis namas;

3) žem?s ?kio vienet? esantis vienai ar dviem šeimoms pritaikytas namas su jam priklausan?iu žem?s sklypu;

4) 1 ar 3 punktuose nurodyto namo statybai skirtas žem?s sklypas arba

5) b?stas priva?i? b?st? bendrijoje.“

Ikiteismin? proced?ra

8 Komisija, manydama, kad IL 47 skirsnio ir ypa? jo 2–5 straipsni? nuostatos, pagal kurias kapitalo prieaugio, susidariusio d?l privataus gyvenamojo b?sto ar d?l teis?s gyventi priva?iame kooperatiniame b?ste perleidimo, apmokestinimas atidedamas, jei ?sigyjamą naujas gyvenamasis b?stas, vadinamasis „pakaitinis b?stas“, yra Švedijos teritorijoje, pažeidžia Švedijos Karalyst?s ?sipareigojimus pagal EB 18, 39, 43 straipsnius ir EB 56 straipsnio 1 dal? bei EEE susitarimo 28, 31 ir 40 straipsnius, 2004 m. balandžio 1 d. laišku oficialiai ?pareigojo ši? valstyb? nar? pateikti savo pastabas šiuo klausimu.

9 Švedijos valdžios institucijos iš esm?s pripažino, kad apmokestinimo atid?jimo režimas, ypa? toks, kok? lemia IL 47 skirsnio 2–5 straipsni? taikymas, yra kli?tis laisvam asmen? ir kapitalo jud?jimui. Vis d?lto jos laik?si nuomon?s, kad nagrin?jamos nuostatos yra pateisinamos privalomais bendrojo intereso pagrindais ir, konkre?iau tariant, b?tinybe užtikrinti nacionalin?s mokes?i? sistemos vientisum?.

10 Ne?tikinta Švedijos valdžios institucij? argument?, 2005 m. liepos 5 d. Komisija išsiunt? pagr?st? nuomon?, kurioje pakartojo savo kaltinim?, jog gin?ijamos IL 47 skirsnio nuostatos prieštarauja laisvam asmen? bei kapitalo jud?jimui, ir paragino Švedijos Karalyst? imtis b?tin? priemoni?, kad ? ši? nuomon? b?t? tinkamai atsižvelgta per du mėnesius nuo jos gavimo dienos.

11 Kadangi Švedijos valdžios institucijos, atsakydamos ? ši? pagr?st? nuomon?, iš esm?s tebesilaik? tokios pa?ios savo pozicijos, kad nagrin?jamos IL 47 skirsnio nuostatos yra pagr?stos b?tinybe užtikrinti nacionalin?s mokes?i? sistemos vientisum?, Komisija nusprend? pareikšti š? ieškin?.

D?l ieškinių

12 Vis? pirma primintina, kad, pagal nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik?, nors tiesiogini? mokes?i? sistemos reguliavimas priskirtinas valstybi? nari? kompetencijai, ta?iau šia teise jos privalo naudotis laikydamosi Bendrijos teis?s (žr. 2004 m. kovo 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*)

, C?334/02, Rink. p. I?2229, 21 punkt? bei 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C?446/03, Rink. p. I?10837, 29 punkt?).

13 Reikia nagrin?ti, ar, kaip tai tvirtina Komisija, IL 47 skirsnio nuostatos ir ypa? šio skirsnio 2–5 straipsni? nuostatos, aiškinamos kartu, yra EB 18, 39, 43 ir EB 56 straipsnio 1 dalyje bei EEE susitarimo 28, 31 ir 40 straipsniuose ?tvirtint? asmen? jud?jimo laisv?s ir kapitalo jud?jimo laisv?s apribojimai.

D?l laisvo asmen? jud?jimo

14 Gr?sdama š? kaltinim?, Komisija pirmiausia tvirtina, kad Švedijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 18, 39 ir 43 straipsnius.

15 EB 18 straipsnio, kuriame bendrai ?tvirtinta kiekvieno S?jungos pilie?io teis? laisvai jud?ti ir apsigyventi valstybi? nari? teritorijoje, specialios normos yra EB 43 straipsnis, susij?s su ?sisteigimo laisve, ir EB 39 straipsnis, susij?s su darbuotoj? jud?jimo laisve (2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugalij?*, C?345/05, Rink. p. I?0000, 13 punktas).

16 Vadinasi, vis? pirma reikia nagrin?ti, ar EB 39 ir 43 straipsniai draudžia tokius nacionalin?s teis?s aktus kaip gin?ijamos IL 47 skirsnio nuostatos.

17 Visomis EB sutarties nuostatomis, susijusiomis su laisvu asmen? jud?jimu, siekiama palengvinti Bendrijos pilie?iams visoje Bendrijos teritorijoje bet kokio pob?džio profesin?s veiklos vykdym? bei draudžiamos priemon?s, galin?ios sudaryti mažiau palankias s?lygas šiems pilie?iams, kai jie siekia vykdyti ekonomin? veikl? kitos valstyb?s nar?s teritorijoje (žr. 2005 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Danij?*, C?464/02, Rink. p. I?7929, 34 punkt? ir nurodyt? teismo praktik?).

18 Tod?l nuostatos, kurios valstyb?s nar?s pilie?iui sudaro kli??i? arba j? sulaiko nuo išvykimo iš savo kilm?s valstyb?s siekiant pasinaudoti laisvo jud?jimo teise, riboja ši? laisv?, net jei jos yra taikomos neatsižvelgiant ? atitinkam? darbuotoj? pilietyb? (2003 m. lapkri?io 13 d. Sprendimo *Schilling ir Fleck–Schilling*, C?209/01, Rink. p. I?13389, 25 punktas bei min?to sprendimo *Komisija prieš Danij?* 35 punktas).

19 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad nors nuostatos d?l darbuotoj? jud?jimo laisv?s pagal savo turin? yra skirtos užtikrinti naudojim?si priiman?iojoje valstyb?je nar?je tomis pa?iomis teis?mis kaip ir nacionalini? subjekt?, jos taip pat draudžia kilm?s valstybei riboti savo pilie?io teis? laisvai ?sidarbinti ir dirbti kitoje valstyb?je nar?je (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *De Groot*, C?385/00, Rink. p. I?11819, 79 punktas).

20 Taip pat yra ir ?sisteigimo laisv? reglamentuojan?i? nuostat? atveju. Iš ties?, remiantis šia teismo praktika, nors šios nuostatos pagal savo turin? yra skirtos užtikrinti naudojim?si priiman?iojoje valstyb?je nar?je tomis pa?iomis teis?mis kaip ir nacionalini? subjekt?, jos taip pat draudžia, kad kilm?s valstyb? ribot? savo pilie?io ar pagal jos teis?s aktus ?steigtos bendrov?s ?sisteigim? kitoje valstyb?je nar?je (2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *De Lasteyrie du Saillant*, C?9/02, Rink. p. I?2409, 42 punktas ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Keller Holding*, C?471/04, Rink. p. I?2107, 30 punktas).

21 Šioje byloje, nors ginėjamos IL 47 skirsnio nuostatos nedraudžia Švedijoje pajamų mokesčių apmokestinamam asmeniui dirbti kitoje valstybėje narėje arba apskritai gyvendinti savo sistėigimo teisės, šios nuostatos vis dėlto riboja minėtas teises, nes jė pobėdis yra bent jau atgrasantis apmokestinamų asmenų, kurie nori parduoti savo nekilnojamų turtė tam, kad sukurtė kitoje nei Švedijos Karalystė valstybėje narėje, atžvilgiu.

22 Iš tikrų akivaizdu, kad, gyvendindamas EB 39 ir 43 straipsniuose tvirtintas teises, apmokestinamasis asmuo, nusprendė parduoti savo gyvenamų bėstų Švedijoje tam, kad persikeltė kitė valstybė narė ir ten sigytė naujų gyvenamų bėstų, mokestiniu požiėriu yra blogesnėje padėtyje nei asmuo, kurio gyvenamoji vieta lieka Švedijoje.

23 Šiuo skirtingu požiėriu kapitalo prieaugio apmokestinimė, kuris gali turėti poveikė iš Švedijos persikelti ketinanų apmokestinamojo asmens turtui, šis asmuo sulaikomas nuo tokio persikėlimo.

24 Iš to darytina išvada, kad, numatydamos mokesčių dėl kapitalo prieaugio, susijusio su apmokestinamojo asmens arba jam bendrai priklausanų asmeninio bėsto perleidimu, atidėjimė, jei naujas gyvenamasis bėstas yra Švedijoje, IL 47 skirsnio nuostatos, aiškinamos kartu, ir ypač šio skirsnio 2–5 straipsniai gali riboti EB 39 ir 43 straipsniuose numatytas darbuotojų judėjimo bei sistėigimo laisves.

25 Taėiau iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad nacionalinė priemonė, galinųios apriboti galimybė pasinaudoti Sutarties garantuotomis pagrindinėmis laisvėmis ar naudojimėsi jomis padaryti mažiau patrauklė, gali bėti leistinos, jei jomis siekiama bendrojo intereso tikslo, jos yra tinkamos šiam tikslui pasiekti ir neviršija to, kas reikalinga siekiant minėto tikslo (minėto sprendimo *De Lasteyrie du Saillant* 49 punktė ir 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *N, C-470/04*, Rink. p. I-0000, 40 punktė).

26 Be to, nors Teisingumo Teismas pripažino, kad bėtinybė išlaikyti mokesčių sistėmos vientisumė gali pateisinti Sutartimi garantuojamų pagrindinėmis laisvėmis gyvendinimo apribojimė, taėiau tam, kad tokiu pateisinimu grindžiamas argumentas bėtė priimtinė, turi bėti nustatytas tiesioginis ryšys tarp atitinkamos mokesčių lengvatos ir jos kompensavimo konkrečia mokestine rinkliava (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Keller Holding* 40 punktė ir nurodytė teismo praktikė).

27 Vis dėlto šioje byloje Švedijos Karalystė Teisingumo Teismui nepateikia jokio konkretaus argumento, kodėl kapitalo prieaugio apmokestinimo srityje ginėjamos IL nuostatos yra pateisinamos bėtinybe užtikrinti mokesčių sistėmos vientisumė, ir savo atsiliepime ieškinė pripažino pažeidimo, kuriuo ji kaltinama, egzistavimė. Šiuo atžvilgiu ji teigia, kad siekdama vykdyti sipareigojimus pagal Bendrijos teisė ji atliko apmokestinimo atidėjimė reglamentuojanų sudėtingų taisyklių reformos studijė.

28 Reikia pažymėti, kad pagal nusistovėjusi Teisingumo Teismo praktikė sipareigojimo nevykdymas turi bėti vertinamas atsižvelgiant padėtė valstybėje narėje pagrėstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje ir vėlesnius pakeitimus Teisingumo Teismas atsižvelgti negali (žr., be kita ko, 2003 m. spalio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Airijė*, C-388/02, Rink. p. I-12173, 6 punktė).

29 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ginėjamos IL 47 skirsnio nuostatos prieštarauja EB 39 ir 43 straipsniams.

30 Antra, ekonomiškai neaktyvi asmenė atveju, grindžiant tais paėiais motyvais, dėl kaltinimo

EB 18 straipsnio pažeidimu darytina ta pati išvada.

31 Komisija taip pat tvirtina, kad Švedijos Karalystė nevykdė sąsipaigojimų pagal EEE susitarimo 28 ir 31 straipsnius atitinkamai dėl laisvo darbuotojų judėjimo ir sąsisteigimo laisvės.

32 Nagrinėjamos aplinkybės reikia pažymėti, kad nuostatos, draudžiančios riboti judėjimo laisvę ir sąsisteigimo laisvę, tvirtintos EEE susitarimo 28 ir 31 punktuose, iš esmės yra tokios pačios, kaip EB 39 ir 43 straipsniuose tvirtintos nuostatos.

33 Vadinasi, reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 punkte padarytą išvadą, ginėjamos IL 47 skirsnio nuostatos taip pat prieštarauja šio susitarimo 28 ir 31 straipsniams.

34 Tokiomis aplinkybėmis Komisijos ieškinys, kiek jis susijęs su kaltinimu dėl EEE susitarime tvirtintų nuostatų dėl asmenų judėjimo laisvės pažeidimo, yra pagrįstas.

35 Todėl reikia konstatuoti, kad, priėjusi ir palikusi galioti mokesines nuostatas, šiuo atveju IL 47 skirsnis, pagal kurias kapitalo prieaugio, susidariusio dėl privataus gyvenamojo būsto arba teisės gyventi privačiame kooperatiniame būste perleidimo, apmokestinimas atidedamas, jei naujai sąsigyjamam būstas taip pat yra Švedijoje, Švedijos Karalystė nevykdė sąsipaigojimų pagal EB 18, 39, 43 straipsnius bei EEE susitarimo 28 ir 31 straipsnius.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo

36 Komisija Teisingumo Teismo taip pat prašo pripažinti, kad Švedijos Karalystė nevykdė sąsipaigojimų pagal EB 56 straipsnio 1 dalį ir EEE susitarimo 40 straipsnį.

37 Kadangi Sutarties ir EEE susitarimo nuostatos dėl laisvo asmenų judėjimo draudžia ginėjamus teisės aktus, nereikia atskirai nagrinėti tų pačių teisės aktų EB 56 straipsnio 1 dalies ir EEE susitarimo 40 straipsnio dėl laisvo kapitalo judėjimo atžvilgiu (minėto sprendimo *Komisija prieš Portugaliją* 45 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Švedijos Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1. **Priėjusi ir palikusi galioti mokesines nuostatas, šiuo atveju sąstatymo dėl pajamų mokesčio (1999:1229) (inkomstskattelagen (1999:1229)) 47 skirsnis, pagal kurias kapitalo prieaugio, susidariusio dėl privataus gyvenamojo būsto arba teisės gyventi privačiame kooperatiniame būste perleidimo, apmokestinimas atidedamas, jei naujai sąsigyjamam būstas taip pat yra Švedijoje, Švedijos Karalystė nevykdė sąsipaigojimų pagal EB 18, 39, 43 straipsnius bei Europos ekonominės erdvės susitarimo 28 ir 31 straipsnius.**

2. **Švedijos Karalystė padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.

* Proceso kalba: švedų.